

Arrest

nr. 192 795 van 28 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 02/01/1991 geboren te Zummar (provincie Ninewa) en woonde u gedurende het grootste deel van uw leven in Mosul (provincie Ninewa, Irak). U bent een soenniet van Koerdische origine.

Sinds 2011 werkte u in Mosul als theeschenker bij een overheidsdienst tot de inval van Daesh (Islamitische Staat) in de stad in juni 2014. Op het moment van de inval was u weliswaar in verlof. Toen uw vader twee maanden na de ramadan werd opgebeld door zijn vriend die hem vertelde dat uw collega Gaib was vermoord, bleef u nog gedurende anderhalve maand thuis, omdat u vreesde dat u net als

Gaib zou vermoord worden. Ondertussen was ook het kantoor waar u werkte in brand gestoken door Daesh. In september of oktober 2014 vertrok u vanuit Mosul naar Turkije. U verbleef in Turkije tot 19 september 2015, waarna u via Bulgarije verder reisde naar België, waar u op 15 oktober 2015 asiel heeft aangevraagd.

In het kader van deze asielaanvraag werd u gehoord op het Commissariaat-generaal (CGVS) op 09 februari 2016 en legde daarbij de volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, uw origineel nationaliteitsbewijs, uw originele woonstkaart en een foto van uw ouders. De vluchtelingenstatus werd u evenwel geweigerd. Het CGVS hechtte immers geen geloof aan uw verklaringen in verband met uw vrees om door Daesh vermoord te worden omdat u als theeschenker werkte bij een overheidsdienst: u kon geen overtuigende verklaringen afleggen over uw collega Gaib die vermoord zou zijn en de brand in uw werkplaats, en u had onaannemelijk weinig ondernomen om daar meer over te weten te komen. U kreeg echter wel de subsidiaire bescherming toegekend op 18 februari 2016 omdat er een situatie van veralgemeend geweld heerste in de provincie Ninewa, waar u verklaarde steeds gewoond te hebben tot uw vertrek uit het land (i.c. Mosul).

Nadat u het subsidiair beschermingsstatuut werd toegekend, meldde u zich bij de gemeente Turnhout aan in het bezit van uw origineel Iraaks paspoort. Daarom werd u op 16 september 2016 een tweede keer opgeroepen voor gehoor op het CGVS, om na te gaan of uw statuut op basis van dit nieuwe element dient ingetrokken te worden. Tijdens dit gehoor legde u verklaringen af met betrekking tot uw paspoort en uw verblijf in en vertrek uit Mosul en Irak. U legde ook u uw origineel paspoort neer en een foto van een medisch document uit Turkije.

B. Motivering

Niettegenstaande u op 18 februari 2016 de status van subsidiaire bescherming werd toegekend, moet deze op heden worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Welnu, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat u uw Iraaks paspoort voorlegde op het gemeentehuis van de stad Turnhout ter aanpassing van uw gegevens in het Rijksregister. Omwille van dit nieuwe element werd u opgeroepen voor een nieuw gehoor op het CGVS teneinde uw verkregen subsidiair beschermingsstatuut te heronderzoeken. Na dit gehoor en na analyse van de elementen aanwezig in uw dossier, blijkt dat uw statuut moet worden ingetrokken. Er zijn namelijk ernstige twijfels gerezen omtrent uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw vertrek uit uw land, en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst wordt een grote kanttekening geplaatst bij uw algehele geloofwaardigheid omwille van uw verklaringen omtrent uw Iraaks paspoort. Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS (op 9 februari 2016) verklaarde dat u expliciet dat u geen paspoort had en dat u er ook nooit een gehad heeft – u gaf zelfs een reden waarom u er geen had: "Hoe zou ik een paspoort kunnen krijgen, want IS was daar. Ik had geen tijd meer om dat te doen". U voegde er bovendien aan toe dat u geen documenten meer verwachtte (CGVS 1, p. 6). Als u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS (op 16 september 2016) op uw Iraaks paspoort wordt gewezen, verklaart u aanvankelijk dat u de vorige keer wel de waarheid had verteld en eerlijk was geweest, en dat u toen uw paspoort niet in uw bezit had maar het pas later in ontvangst kreeg (CGVS 2, p. 2). Als u later nogmaals geconfronteerd wordt met het feit dat u wel een paspoort had maar aan het CGVS zei dat u er geen had, zegt u dat het toen niet in uw bezit was (in België). Daarop blijft u herhalen dat u eerlijk bent en uiteindelijk wel uw paspoort heeft voorgelegd (aan de gemeente, waarvan u niet had gedacht dat ze met het CGVS zouden communiceren) en zegt u nogmaals dat u de vorige keer wel had aangegeven dat u een paspoort had, maar niet in België (CGVS 2, p. 6). Dit is echter compleet tegenstrijdig met uw duidelijke verklaringen tijdens uw eerste gehoor dat u nooit een paspoort had gehad (zie boven). In deze context werpt u twee elementen op. Zo haalt u aan dat de tolk misschien iets verkeerd vertaald heeft (in verband met uw paspoort) (CGVS 2, p. 6). Hierover dient echter opgemerkt te worden dat u zowel in het begin als op het einde van het eerste gehoor aangaf dat u de tolk (ondanks een verschil in Koerdisch dialect) goed kon verstaan en alle vragen

begrepen heeft (CGVS 1, p. 2, p. 18). Bijgevolg kunnen de door u aangegrepen prestaties van de tolk niet weerhouden worden als verschoningsgrond voor uw bedrieglijke verklaringen omtrent uw Iraaks paspoort. Een ander punt dat u opwerpt is het advies dat u van vrienden zou gekregen hebben om niet de waarheid te vertellen over uw paspoort en om dat niet te tonen (CGVS 2, p. 6-7). Ook dit kan niet weerhouden worden als verklaring voor het achterhouden van uw paspoort. Immers, op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2), blijkt nu duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Uit uw verklaringen en uw dossier blijkt aldus dat u een essentieel element, nl. het al dan niet bezitten van een Iraaks paspoort, doelbewust heeft verzwegen voor de Belgische asielinstanties. Als u daar nogmaals op gewezen wordt tijdens uw tweede gehoor, verklaart u dat u eigenlijk niet meer weet wat u moet zeggen (CGVS 2, p. 7). Gelet op bovenstaande zijn dus grote vraagtekens gerezen bij uw algehele geloofwaardigheid. Meer nog, uit de informatie in uw Iraaks paspoort blijkt dat u tijdens het eerste gehoor ook de waarheid achterhiel betreffende uw reizen buiten Irak. Toen verklaarde u immers dat u altijd in Irak was gebleven en behalve toen u naar Europa kwam, nooit eerder buiten Irak had gereisd (CGVS 1, p. 6). Uit de stempels in uw paspoort blijkt echter dat u tussen 2011 en 2015 minstens 11 keer tussen Irak en Turkije heeft gereisd (zie document 5). Als u hierop gewezen wordt tijdens uw tweede gehoor, geeft u dit toe en zegt u dat u af en toe naar Turkije ging om medische redenen, meer bepaald voor operatie(s) aan uw neus – u staft dit met een medisch attest uit Turkije (CGVS 2, p. 6-7 + document 4). Hieruit blijkt dus dat u niet alleen over uw paspoort maar uw verblijven in het buitenland doelbewust de waarheid verzweg.

Welnu, indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de (internationale) bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers van u worden verwacht dat u de autoriteiten aan wie u bescherming vraagt dan ook in vertrouwen neemt en van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker aangaande internationale reisdocumenten en verblijven in het buitenland. Dit is in casu niet het geval, waardoor uw algehele geloofwaardigheid op losse schroeven komt te staan.

Bovendien werd vastgesteld dat er geen geloof (meer) kan worden gehecht aan uw vermeende verblijf in Mosul (provincie Ninewa) tot uw vertrek uit uw land, zoals u het tijdens uw eerste gehoor had verklaard. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u een aantal onaannemelijke verklaringen aflegde in verband met uw (recente) verblijf in de provincie Ninewa (meer concreet Mosul), waardoor u er niet in slaagt te overtuigen dat u wel degelijk tot uw vertrek in deze regio heeft verbleven, zoals u nochtans beweert. Om te beginnen slaagt u er niet in overtuigende verklaringen af te leggen over de algemene (veiligheids)situatie in Mosul voor de inval van Daesh. Gevraagd of er specifieke incidenten, aanvallen of gebeurtenissen uit deze periode zijn die u zich herinnert, antwoordt u dat er toen veel incidenten plaatsvonden, maar u zegt zich niets specifiek te herinneren omdat er toen veel aanslagen en incidenten plaatsvonden. U verklaart ook dat de situatie zeer slecht was omdat er veel terroristische groeperingen actief waren in de stad (CGVS 2, p. 14). Van iemand die beweert tot zijn vertrek (tweede

helft 2014) in Mosul te hebben gewoond en gewerkt, is het weinig aannemelijk dat hij zich geen concrete incidenten herinnert of geen details kan geven over de algemene veiligheidssituatie in deze stad, hoewel daar volgens hem toch vanalles gaande was. Ook over (politiek-maatschappelijke) omwentelingen in Mosul tijdens uw aanwezigheid daar, weet u amper iets te vertellen. Gevraagd of er ooit protesten zijn geweest in Mosul, zegt u dat er protesten van soennieten waren tegen de sjjiitische regering ongeveer 5 à 6 maanden voor de inval van IS (CGVS 2, p. 15) (u situeerde de inval in juni 2014, en deze protesten bijgevolg dus begin 2014). Gevraagd of er voor deze periode, meer bepaald in 2013, ook demonstraties waren, zegt u dat u dat niet weet omdat u zich bezig hield met uw werk en u meestal niet naar buiten ging (CGVS 2, p. 14-15). Nogmaals gevraagd of er in 2013 betogingen waren, zegt u dat Mosul een grote stad is en het onmogelijk is om op de hoogte te zijn van alle gebeurtenissen (CGVS 2, p. 14-15). Volgens informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat 2013 voor de soennitische steden in Irak, waaronder Mosul, een jaar vol protesten en demonstraties was tegen de overheid (cf. kopie in uw administratieve dossier). Het feit dat u hierover zo goed als niets kan zeggen, is weinig aannemelijk te noemen van iemand die verklaart zijn hele leven in Mosul te hebben gewoond en sinds 2011 in politieke middens te vertoeven (als theeschenker). Als u dan gevraagd wordt of u zich kan herinneren dat het tijdens dergelijke demonstraties tot clashes kwam in verschillende steden in Irak, waaronder Mosul, blijkt u daar geen weet van te hebben. Zo wordt u bijvoorbeeld voorgelegd dat de politie in maart 2013 in Mosul op demonstranten schoot (zie toegevoegde informatie), waarop u enkel zegt dat u geen specifieke informatie heeft, maar er wel via via van gehoord heeft (CGVS 2, p. 15). Hiermee blijkt u niets substantieels te kunnen zeggen over u aangereikte concrete voorbeelden van veiligheidsincidenten in uw stad. U heeft ook geen idee van wanneer de laatste verkiezingen in Mosul zouden hebben plaatsgevonden, naar eigen zeggen omdat u niet geïnteresseerd was in dit soort zaken (CGVS 2, p. [16]. Uit de toegevoegde informatie blijkt evenwel dat er in juni 2013 verkiezingen werden gehouden in het Nineveh Directorate; in de aanloop daarnaartoe werden in Mosul zelfs verschillende kandidaten en soldaten vermoord. U mag dan wel verklaren niet geïnteresseerd te zijn in politiek; u was naar eigen zeggen sinds 2011 wel werkzaam als theeschenker bij een politiek comité van de overheid en op die manier bij politiek betrokken (CGVS 1 p. 12). Dat u in deze context dus niets zou weten over dergelijke politieke aangelegenheden en veiligheidsincidenten in uw stad is weinig aannemelijk.

Ook over de inval van Daesh in uw stad Mosul legt u twijfelachtige verklaringen af. Gevraagd of er bij de inval van Daesh in Mosul iets gebeurd is in uw wijk Rashidiya, zegt u van niet (CGVS 2, p. 12). Wanneer u verteld wordt dat er luchtaanvallen zijn geweest in Rashidiya in de periode van de inval (zie informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier), vraagt u zich af wat er bedoeld wordt. U nogmaals verteld dat er een luchtaanval had plaatsgevonden in Rashidiya vlak voor de inval van Daesh, zegt u: "Ik was op dat moment in Rashidiya, maar ik heb niets gehoord". Wanneer u gezegd wordt dat er bij die luchtaanval minstens tien slachtoffers zijn gevallen, blijft u zeggen dat u er niets van heeft gehoord (CGVS 2, p. 12). Voor iemand die beweert in Rashidiya (Mosul) te hebben gewoond tijdens de aanval van Daesh op Mosul, is het zeer merkwaardig dat hij niets zou gemerkt of gehoord hebben van deze luchtaanval op zijn eigen wijk, zeker als u beweert dat u incidenten in Mosul via via te weten kwam (CGVS 2, p. 11-13, 15).

Verder wordt u gevraagd of Abu Bakr al Bagdadi (de leider van Daesh) ooit aanwezig was in Mosul. U antwoordt daarop dat u hem nooit gezien heeft, maar dat u hoorde dat hij in Mosul is geweest. U voegt eraan toe: "De bewoners vertelden toen dat Abu Bakr ergens in Mosul was, maar niemand heeft hem gezien". Gevraagd of hij in Mosul in het geheim was of in het openbaar is verschenen, verklaart u opnieuw dat niemand hem gezien heeft en dat u het niet weet (CGVS 2, p. 12-13). Nochtans predikte Abu Bakr, volgens de informatie ter beschikking van het CGVS (cf. kopie in uw administratieve dossier), in de grote moskee van Mosul op 5 juli 2014, met andere woorden op een heel openbare, religieuze plaats in de stad. Bovendien ging de video van zijn aanwezigheid en toespraak in de grote moskee de wereld rond, daar het één van de weinige keren was dat Abu Bakr al Bagdadi in het openbaar verscheen. Dat u aldus niet zou weten dat hij in het openbaar is verschenen, hoewel u toen naar eigen zeggen in Mosul was, houdt bijgevolg geen steek. Gevraagd waarom u dat niet weet, zegt u dat u op dat moment werd bedreigd en het dus moeilijk was om dat te horen (CGVS 2, p. 13). Dat u bedreigd zou zijn, is bezwaarlijk een afdoende reden te noemen waarom u niet zou weten van deze heel gekende en zelfs beruchte verschijning van Al Bagdadi.

Over andere concrete incidenten in Mosul en omstreken die u ter voorbeeld worden voorgelegd in de periode dat Daesh in uw regio in opmars was, blijkt u ook niets te weten. Gevraagd of u Hay al Danadan kent, zegt u dat die wijk in Mosul ligt. Maar ook hier weet u niet of er ooit iets is gebeurd, hoewel er volgens de info ter beschikking van het CGVS (cf. kopie in uw administratieve dossier) 20 soennieten werden vermoord op 9 juni 2014 (CGVS 2, p. 13), toen u naar eigen zeggen nog in Mosul was.

Wanneer u gevraagd wordt wat de gevangenis in Qala'a in Tal Afar u zegt, zegt u dat u weet dat er een gevangenis is, maar u niet weet of er iets is gebeurd of niet (CGVS 2, p. 13). Nochtans zijn er in die gevangenis, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, 50 soennieten vermoord op 15 juni 2014. Als soenniet, die beweert onderdrukt te zijn geweest door de Arabieren, is het vreemd dat u van dergelijk incidenten niets afweet.

Verder spreekt u zich doorheen uw verklaringen bij de Belgische asielinstanties flagrant tegen over een cruciaal element in uw asielrelaas, nl. het moment van uw vertrek uit Mosul. Bij het indienen van uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zei u dat u de laatste 15 à 16 jaar in Mosul woonde en Irak in de lente van 2015 had verlaten. U zei dat Daesh in juni 2014 Mosul binnenviel en u dan nog vier maanden thuis gebleven bent vooraleer u naar Turkije vertrok (u was er wel niet zo zeker van hoe lang u thuis bent gebleven voor u naar Turkije vertrok – u bleef dan naar eigen zeggen 7 maanden in Turkije (DVZ verklaring 10.11.2015, rubriek 10, 31 + CGVS vragenlijst 10.11.2015 vraag 3.5). Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaart u dat u vanuit Mosul via Syrië naar Turkije ging (het duurde vijf dagen om Turkije te bereiken), waar u zes-zeven maanden bleef vooraleer naar Europa verder te reizen. Als u gevraagd wordt wanneer u uit Mosul was vertrokken, zegt u eerst het niet te weten maar u geeft dan aan dat het drie à vier maanden na de inval van Daesh was, in september-oktober 2014, waarna u vijf dagen later al Turkije bereikte (CGVS 1 p. 10-11). Erop gewezen dat u op de DVZ had gezegd dat u in de lente van 2015 uit Irak vertrokken was, verklaart u dat niet meer te weten en dat u dat niet gezegd heeft. Nogmaals gevraagd naar deze tijdsindeling, verklaart u dat u niet weet wanneer u uit Irak vertrokken bent en dat u niet zeker weet hoe lang u in Turkije bleef (CGVS 1 p. 10-11). Tijdens het tweede gehoor verklaart u dat Daesh Mosul binnenviel in maand 6, en dat u in maand 9 (i.e. september) bedreigd werd waarop u dan kort nadien Mosul verliet en naar uw geboortestad Zummar ging (ook in de provincie Ninewa) (CGVS 2 p. 3-4). Later tijdens dit gehoor wordt u nogmaals gevraagd wanneer u dan uit Irak vertrokken bent, maar u zegt het zich niet te herinneren. U verklaart erbij dat alle data in uw paspoort staan en dat u geen antwoord kan geven op de vraag wanneer u uit Irak vertrokken bent – u wijst daarbij op uw beperkte onderwijsniveau en uw slechte geheugen. Als u dan gewezen wordt op uw eerdere verklaringen bij de DVZ en het eerste gehoor op het CGVS in verband met uw vertrek (uit Mosul), blijft u verklaren dat u zich data niet kan herinneren. Gezegd dat van u geen specifieke datum gevraagd wordt, maar wel de periode, verklaart u dat Daesh Mosul binnenviel in maand 6 (i.e. juni) en dat u dan nog minder dan een maand in de stad bleef omdat u bedreigd werd. Dan geconfronteerd met uw eerder verklaring dat u bedreigd werd in maand 9, blijft u erbij dat het in maand 6 was en u binnen de maand de stad verlaten heeft – u ontkent meermaals dat u daarvoor maand 9 had gezegd. U geeft dan nogmaals aan dat u in maand 6 uit Mosul vertrok, en zegt dan dat u in maand 8 van 2015 (augustus 2015) uit Irak zou zijn vertrokken. U geeft aan dat u in die periode daartussen in Zummar en het dorp Suheila verbleef (allebei in de provincie Ninewa) (CGVS 2 p. 5-6, p. 9). Welnu, op deze manier blijft u bijzonder vaag en tegenstrijdig over wanneer u vertrokken zou zijn uit Mosul en later uit Irak naar Turkije. Doorheen uw gehoren legt u ook afwijkende verklaringen af over een langdurig verblijf in Zummar en Suheila nadat u Mosul zou verlaten hebben. Dergelijke inconsistente verklaringen en uw onvermogen om enige duidelijkheid te verschaffen over uw verblijfplaatsen, gecombineerd met de vaststellingen in uw paspoort in verband met uw over en weer reizen naar Turkije in de periode juni 2011-augustus 2015 via de grensovergang Ibrahim Khalil nabij de stad Zakho in Iraaks Koerdistan (nota bene buiten de provincie Ninewa), maken dat uw verklaringen over uw verblijfplaatsen met een korrel zout dienen genomen te worden en doen het vermoeden rijzen dat u hieromtrent bewust mist spuit tegenover de Belgische asielinstanties.

Ook over waar u naartoe ging na uw vertrek uit Mosul, blijft u onduidelijk (cfr. hierboven). Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u dat u via een smokkelweg vanuit Mosul met de auto naar Tal Afar was gegaan, alvorens te voet verder te gaan naar de grens met Syrië en zo naar Turkije – dit traject zou u op vijf dagen tijd gedaan hebben (CGVS 1, p. 10-11). Tijdens uw tweede gehoor beweert u dan weer dat u Mosul verlaten heeft en via Sinjar en Syrië naar uw geboorteplaats Zummar (dus terug naar de provincie Ninewa in Irak) bent gegaan, en later naar het dorp Suheila, waar u nog maandenlang gebleven zou zijn alvorens naar Turkije te gaan in augustus 2015 (CGVS 2 p. 4, 9). Deze versies van uw vertrekroute uit en verblijf na Mosul zijn in se tegenstrijdig. Uit uw tweede gehoor blijkt overigens ook dat u weinig op de hoogte bent van de veiligheidssituatie in de stad Zummar, nochtans uw geboortedorp waar u verklaarde heen gevlucht te zijn vanuit Mosul. U weet dan wel te zeggen dat Zummar door Daesh werd aangevallen en ingenomen, maar wanneer dit was, weet u niet (CGVS 2 p. 9, 14). Volgens de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt dat Zummar begin augustus 2014 door Daesh werd aangevallen en ingenomen. Van iemand die beweert zich op dat moment nog in de provincie Ninewa te hebben bevonden en in diezelfde periode zelfs van Mosul naar Zummar gevlucht te zijn, is het vreemd dat hij

over de plaats waar hij geboren is en van waar zijn ouders afkomstig zijn, niet kan zeggen wanneer het door Daesh – van wie hij naar eigen zeggen op de vlucht was – werd ingenomen.

Doorheen uw verklaringen haalt u op verschillende momenten aan dat u moeite heeft met het onthouden van data omdat u analfabeet bent en niet kan lezen of schrijven, en dat u een slecht geheugen heeft (CGVS 1, p. 4, 5; CGVS 2, p. 2, 4-5). Wat betreft uw beperkte geletterdheid kan erop gewezen worden dat u bij verschillende gelegenheden zelf spontaan specifieke data en tijdsinschattingen maakt – bijvoorbeeld: inval van Daesh Mosul in maand 6 van 2014 rond dag 10 of 15 (CGVS 1, p. 9), vertrek uit Turkije op 19 september 2015 (CGVS 1, p. 11), regime van Saddam Hussein in Irak gedurende ongeveer 30 jaar tot 2003 (CGVS 2, p. 17). Bovendien bent u ook in staat om digitale communicatiemiddelen te gebruiken zoals uw GSM, waarvan u het uur kan aflezen, en Facebook (CGVS 2, p. 4, 8). U kan ook documenten handtekenen (zie verschillende documenten in administratief dossier) en een schema maken op papier (CGVS 2, p. 3 + kladblad bij tweede gehoor). Aldus blijkt u toch over aanvaardbare cognitieve vaardigheden te beschikken om tijd en ruimte te schetsen. Hierop gelet kan uw verwijzen naar uw beperkte geletterdheid bezwaarlijk weerhouden worden ter verschoning van de in deze beslissing opgemerkte anomalieën en incoherenties. Wat betreft uw verwijzing naar uw slechte geheugen, dient erop gewezen te worden dat van iemand die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen zijn asielaanvraag niet zonder tegenstrijdigheden of inconsistenties kan vertellen, verwacht kan worden dat hij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp zou inroepen om zijn problemen te staven, hetgeen in casu niet het geval is. Uw blote beweringen inzake geheugenproblemen kunnen aldus de beoordeling van de hierboven opgenoemde vaststellingen geenszins wijzigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Ninewa (meer bepaald Mosul) in Irak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is (nl. het feit dat u vreest vermoord te worden door Daesh gezien zij uw collega Gaib ook reeds hadden vermoord, (CGVS 1, p. 12), zoals reeds werd aangetoond in de initiële beslissing van het CGVS omtrent uw toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatuut). Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw recent verblijf in Mosul (provincie Ninewa) voor uw vertrek uit uw land Irak, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielaanvraag een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielaanvraag afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielaanvraag over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielaanvraag ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielaanvraag, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een

dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Irak.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt namelijk dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat die nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing zouden kunnen wijzigen. Uw originele identiteitskaart, uw originele woonstkaart, uw origineel nationaliteitsbewijs en uw origineel paspoort hebben immers louter betrekking op uw persoonsgegevens. Bovendien zijn deze identiteitsdocumenten uitgegeven in 2001, 2008, 2010, en 2011, waardoor zij geen sluitend bewijs vormen van uw gecontesteerde recente herkomst uit Ninewa (Mosul). De foto van uw Turkse medisch attest werd hierboven reeds besproken (zie supra).

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 55/5/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”, en van “*de zorgvuldigheidsplicht*”.

Verzoeker ontkent dat hij tijdens zijn asielpcedure elementen opzettelijk heeft achtergehouden of verkeerd heeft weergegeven. Waar in de bestreden beslissing gewezen wordt op het feit dat verzoeker heeft verklaard dat hij geen paspoort heeft noch ooit heeft gehad, benadrukt verzoeker dat hij wel in het bezit was van een paspoort, maar hij dit niet bij zich had in België. Verzoeker stelt dat hij door vrienden werd geadviseerd om de waarheid over zijn paspoort niet te vertellen en dat hij tijdens zijn gehoor op 16 september 2016 ook duidelijk heeft gemaakt dat het heel gevaarlijk was om als Koerd ten tijde van het bewind van IS in Mosul een paspoort te tonen. Volgens verzoeker zou hij dit ook hebben bedoeld tijdens zijn eerste gehoor. Hij meent dat het duidelijk is dat hij heel beïnvloedbaar is en daardoor de verkeerde keuzes heeft gemaakt. Verzoeker vervolgt dat, hoewel hij zijn paspoort in eerste instantie niet voorlegde omdat hij er niet over beschikte, hij dat uiteindelijk toch heeft gedaan en onmiddellijk open kaart heeft gespeeld wat betreft dit paspoort en de medische redenen voor zijn reizen naar Turkije waarvan dit paspoort getuigt. Verzoeker is van mening dat de verwerende partij wel heel kort door de bocht gaat waar zij in de bestreden beslissing besluit dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan verzoekers afkomst omdat hij de waarheid heeft achtergehouden betreffende zijn paspoort en zijn reizen buiten Irak. Verder benadrukt verzoeker dat hij geen hoog scholingsniveau heeft en veel moeite heeft om herinneringen naar boven te halen en dat hij dit ook vermeldde tijdens zijn tweede gehoor. Nog volgens verzoeker had hij weinig interesse voor de politieke situatie in zijn voorgehouden herkomstregio en kunnen de vaagheden in zijn verklaringen dienaangaande zijn afkomst niet in twijfel trekken. Hij betoogt dat in de beslissing over zijn herkomst alle factoren in rekening dienen te worden gebracht en niet mag worden gefixeerd op bepaalde gebeurtenissen waarvan hij minder op de hoogte was. Verzoeker besluit

dat het op grond van de door hem ontwikkelde argumenten duidelijk is dat de verwerende partij de hem toegekende subsidiaire beschermingsstatus niet mocht intrekken.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”, en van “*de zorgvuldigheidsplicht*”.

Verzoeker meent dat hij voldoet aan de criteria die door de Conventie van Genève worden bepaald om voor de erkenning als vluchteling in aanmerking te komen. Hij verwijst naar hetgeen hij tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verklaard in verband met zijn voorgehouden vrees voor Islamitische Staat (IS) en voegt daaraan toe dat twee zussen van hem werden ontvoerd door IS en niemand weet waar zij zich bevinden. Verzoeker stelt dat hij zich niet op de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst kan beroepen.

In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 2, b) en/of c) van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”, en van “*de zorgvuldigheidsplicht*”.

Verzoeker houdt vast aan zijn bewering afkomstig te zijn uit de stad Mosul gelegen in de Iraakse provincie Ninewa, en meent dat zijn nood aan subsidiaire bescherming dient te worden beoordeeld ten opzichte van deze regio. Minstens dient volgens verzoeker het onderzoek betreffende de subsidiaire beschermingsstatus plaats te vinden ten aanzien van zijn land van herkomst, zijnde Irak. Verzoeker citeert vervolgens uit de door hem gevoegde informatie aangaande de veiligheidssituatie in Mosul (stukken 3-5, 8 en 9 gevoegd bij het verzoekschrift). Verzoeker wijst verder op de humanitaire gevolgen van het gewapend conflict in Mosul en de onzekere implicaties die het post-IS-tijdperk zal hebben voor de regio (stukken 6 en 7 gevoegd bij het verzoekschrift). Verzoeker is tot slot van mening dat de Raad, in zoverre die van oordeel zou zijn dat verzoekers recente herkomst niet kan worden vastgesteld, rekening dient te houden met verzoekers Iraakse nationaliteit en hem overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet de subsidiaire beschermingsstatus dient toe te kennen op grond van de huidige toestand in Irak in het algemeen.

2.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn beslissing van 18 februari 2016 (administratief dossier, stuk 13) aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus had toegekend. Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn Iraaks paspoort voorlegde op het gemeentehuis van de stad Turnhout ter aanpassing van zijn gegevens in het Rijksregister (zie stuk 11, proces-verbaal lokale politie regio Turnhout van 7 juni 2016). Omwille van dit nieuwe element werd verzoeker opgeroepen voor een nieuw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde het door hem verkregen subsidiair beschermingsstatuut opnieuw te onderzoeken (stuk 10, oproeping gehoor (nieuw element) van 25 augustus 2016).

Mits onderhavige bestreden beslissing van 27 december 2016 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de vreemdelingenwet tot intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus omdat na het gehoor op 16 september 2016 en analyse van de elementen aanwezig in verzoekers dossier ernstige twijfels zijn gerezen omtrent zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Artikel 55/5/1, § 2, 2° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in:

(...)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.”

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haalt in de bestreden beslissing terecht volgende motieven aan ter ondersteuning van zijn beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker:

“(...)

Vooreerst wordt een grote kanttekening geplaatst bij uw algehele geloofwaardigheid omwille van uw verklaringen omtrent uw Iraaks paspoort. Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS (op 9 februari 2016) verklaarde dat u expliciet dat u geen paspoort had en dat u er ook nooit een gehad heeft – u gaf zelfs een reden waarom u er geen had: “Hoe zou ik een paspoort kunnen krijgen, want IS was daar. Ik had geen tijd meer om dat te doen”. U voegde er bovendien aan toe dat u geen documenten meer verwachtte (CGVS 1, p. 6). Als u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS (op 16 september 2016) op uw Iraaks paspoort wordt gewezen, verklaart u aanvankelijk dat u de vorige keer wel de waarheid had verteld en eerlijk was geweest, en dat u toen uw paspoort niet in uw bezit had maar het pas later in ontvangst kreeg (CGVS 2, p. 2). Als u later nogmaals geconfronteerd wordt met het feit dat u wel een paspoort had maar aan het CGVS zei dat u er geen had, zegt u dat het toen niet in uw bezit was (in België). Daarop blijft u herhalen dat u eerlijk bent en uiteindelijk wel uw paspoort heeft voorgelegd (aan de gemeente, waarvan u niet had gedacht dat ze met het CGVS zouden communiceren) en zegt u nogmaals dat u de vorige keer wel had aangegeven dat u een paspoort had, maar niet in België (CGVS 2, p. 6). Dit is echter compleet tegenstrijdig met uw duidelijke verklaringen tijdens uw eerste gehoor dat u nooit een paspoort had gehad (zie boven). In deze context werpt u twee elementen op. Zo haalt u aan dat de tolk misschien iets verkeerd vertaald heeft (in verband met uw paspoort) (CGVS 2, p. 6). Hierover dient echter opgemerkt te worden dat u zowel in het begin als op het einde van het eerste gehoor aangaf dat u de tolk (ondanks een verschil in Koerdisch dialect) goed kon verstaan en alle vragen begrepen heeft (CGVS 1, p. 2, p. 18). Bijgevolg kunnen de door u aangegrepen prestaties van de tolk niet weerhouden worden als verschoningsgrond voor uw bedrieglijke verklaringen omtrent uw Iraaks paspoort. Een ander punt dat u opwerpt is het advies dat u van vrienden zou gekregen hebben om niet de waarheid te vertellen over uw paspoort en om dat niet te tonen (CGVS 2, p. 6-7). Ook dit kan niet weerhouden worden als verklaring voor het achterhouden van uw paspoort. Immers, op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2), blijkt nu duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Uit uw verklaringen en uw dossier blijkt aldus dat u een essentieel element, nl. het al dan niet bezitten van een Iraaks paspoort, doelbewust heeft verzwegen voor de Belgische asielinstanties. Als u daar nogmaals op gewezen wordt tijdens uw tweede gehoor, verklaart u dat u eigenlijk niet meer weet wat u moet zeggen (CGVS 2, p. 7). Gelet op bovenstaande zijn dus grote vraagtekens gerezen bij uw algehele geloofwaardigheid. Meer nog, uit de informatie in uw Iraaks paspoort blijkt dat u tijdens het eerste gehoor ook de waarheid achterhiel betreffende uw reizen buiten Irak. Toen verklaarde u immers dat u altijd in Irak was gebleven en behalve toen u naar Europa kwam, nooit eerder buiten Irak had gereisd (CGVS 1, p. 6). Uit de stempels in uw paspoort blijkt echter dat u tussen 2011 en 2015 minstens 11 keer tussen Irak en Turkije heeft gereisd (zie document 5). Als u hierop gewezen wordt tijdens uw tweede gehoor, geeft u dit toe en zegt u dat u af en toe naar Turkije ging om medische redenen, meer bepaald voor operatie(s) aan uw neus – u staft dit met een medisch attest uit Turkije (CGVS 2, p. 6-7 + document 4). Hieruit blijkt dus dat u niet alleen over uw paspoort maar uw verblijven in het buitenland doelbewust de waarheid verzwegen.

Welnu, indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de (internationale) bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers van u worden verwacht dat u de autoriteiten aan wie u bescherming vraagt dan ook in vertrouwen neemt en van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker aangaande internationale reisdocumenten en verblijven in het buitenland. Dit is in casu niet het geval, waardoor uw algehele geloofwaardigheid op losse schroeven komt te staan.

Bovendien werd vastgesteld dat er geen geloof (meer) kan worden gehecht aan uw vermeende verblijf in Mosul (provincie Ninewa) tot uw vertrek uit uw land, zoals u het tijdens uw eerste gehoor had verklaard. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van

essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u een aantal onaannemelijke verklaringen aflegde in verband met uw (recente) verblijf in de provincie Ninewa (meer concreet Mosul), waardoor u er niet in slaagt te overtuigen dat u wel degelijk tot uw vertrek in deze regio heeft verbleven, zoals u nochtans beweert. Om te beginnen slaagt u er niet in overtuigende verklaringen af te leggen over de algemene (veiligheids)situatie in Mosul voor de inval van Daesh. Gevraagd of er specifieke incidenten, aanvallen of gebeurtenissen uit deze periode zijn die u zich herinnert, antwoordt u dat er toen veel incidenten plaatsvonden, maar u zegt zich niets specifiek te herinneren omdat er toen veel aanslagen en incidenten plaatsvonden. U verklaart ook dat de situatie zeer slecht was omdat er veel terroristische groeperingen actief waren in de stad (CGVS 2, p. 14). Van iemand die beweert tot zijn vertrek (tweede helft 2014) in Mosul te hebben gewoond en gewerkt, is het weinig aannemelijk dat hij zich geen concrete incidenten herinnert of geen details kan geven over de algemene veiligheidssituatie in deze stad, hoewel daar volgens hem toch vanalles gaande was. Ook over (politiek-maatschappelijke) omwentelingen in Mosul tijdens uw aanwezigheid daar, weet u amper iets te vertellen. Gevraagd of er ooit protesten zijn geweest in Mosul, zegt u dat er protesten van soennieten waren tegen de sjjiitische regering ongeveer 5 à 6 maanden voor de inval van IS (CGVS 2, p. 15) (u situeerde de inval in juni 2014, en deze protesten bijgevolg dus begin 2014). Gevraagd of er voor deze periode, meer bepaald in 2013, ook demonstraties waren, zegt u dat u dat niet weet omdat u zich bezig hield met uw werk en u meestal niet naar buiten ging (CGVS 2, p. 14-15). Nogmaals gevraagd of er in 2013 betogingen waren, zegt u dat Mosul een grote stad is en het onmogelijk is om op de hoogte te zijn van alle gebeurtenissen (CGVS 2, p. 14-15). Volgens informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat 2013 voor de soennitische steden in Irak, waaronder Mosul, een jaar vol protesten en demonstraties was tegen de overheid (cf. kopie in uw administratieve dossier). Het feit dat u hierover zo goed als niets kan zeggen, is weinig aannemelijk te noemen van iemand die verklaart zijn hele leven in Mosul te hebben gewoond en sinds 2011 in politieke middens te vertoeven (als theeschenker). Als u dan gevraagd wordt of u zich kan herinneren dat het tijdens dergelijke demonstraties tot clashes kwam in verschillende steden in Irak, waaronder Mosul, blijkt u daar geen weet van te hebben. Zo wordt u bijvoorbeeld voorgelegd dat de politie in maart 2013 in Mosul op demonstranten schoot (zie toegevoegde informatie), waarop u enkel zegt dat u geen specifieke informatie heeft, maar er wel via via van gehoord heeft (CGVS 2, p. 15). Hiermee blijkt u niets substantieels te kunnen zeggen over u aangereikte concrete voorbeelden van veiligheidsincidenten in uw stad. U heeft ook geen idee van wanneer de laatste verkiezingen in Mosul zouden hebben plaatsgevonden, naar eigen zeggen omdat u niet geïnteresseerd was in dit soort zaken (CGVS 2, p. [16]. Uit de toegevoegde informatie blijkt evenwel dat er in juni 2013 verkiezingen werden gehouden in het Nineveh Directorate; in de aanloop daarnaartoe werden in Mosul zelfs verschillende kandidaten en soldaten vermoord. U mag dan wel verklaren niet geïnteresseerd te zijn in politiek; u was naar eigen zeggen sinds 2011 wel werkzaam als theeschenker bij een politiek comité van de overheid en op die manier bij politiek betrokken (CGVS 1 p. 12). Dat u in deze context dus niets zou weten over dergelijke politieke aangelegenheden en veiligheidsincidenten in uw stad is weinig aannemelijk.

Ook over de inval van Daesh in uw stad Mosul legt u twijfelachtige verklaringen af. Gevraagd of er bij de inval van Daesh in Mosul iets gebeurd is in uw wijk Rashidiya, zegt u van niet (CGVS 2, p. 12). Wanneer u verteld wordt dat er luchtaanvallen zijn geweest in Rashidiya in de periode van de inval (zie informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier), vraagt u zich af wat er bedoeld wordt. U nogmaals verteld dat er een luchtaanval had plaatsgevonden in Rashidiya vlak voor de inval van Daesh, zegt u: "Ik was op dat moment in Rashidiya, maar ik heb niets gehoord". Wanneer u gezegd wordt dat er bij die luchtaanval minstens tien slachtoffers zijn gevallen, blijft u zeggen dat u er niets van heeft gehoord (CGVS 2, p. 12). Voor iemand die beweert in Rashidiya (Mosul) te hebben gewoond tijdens de aanval van Daesh op Mosul, is het zeer merkwaardig dat hij niets zou gemerkt of gehoord hebben van deze luchtaanval op zijn eigen wijk, zeker als u beweert dat u incidenten in Mosul via via te weten kwam (CGVS 2, p. 11-13, 15).

Verder wordt u gevraagd of Abu Bakr al Bagdadi (de leider van Daesh) ooit aanwezig was in Mosul. U antwoordt daarop dat u hem nooit gezien heeft, maar dat u hoorde dat hij in Mosul is geweest. U voegt eraan toe: "De bewoners vertelden toen dat Abu Bakr ergens in Mosul was, maar niemand heeft hem gezien". Gevraagd of hij in Mosul in het geheim was of in het openbaar is verschenen, verklaart u opnieuw dat niemand hem gezien heeft en dat u het niet weet (CGVS 2, p. 12-13). Nochtans predikte Abu Bakr, volgens de informatie ter beschikking van het CGVS (cf. kopie in uw administratieve dossier), in de grote moskee van Mosul op 5 juli 2014, met andere woorden op een heel openbare, religieuze plaats in de stad. Bovendien ging de video van zijn aanwezigheid en toespraak in de grote moskee de wereld rond, daar het één van de weinige keren was dat Abu Bakr al Bagdadi in het openbaar verscheen. Dat u aldus niet zou weten dat hij in het openbaar is verschenen, hoewel u toen naar eigen zeggen in Mosul was, houdt bijgevolg geen steek. Gevraagd waarom u dat niet weet, zegt u dat u op dat moment werd bedreigd en het dus moeilijk was om dat te horen (CGVS 2, p. 13). Dat u bedreigd zou zijn, is bezwaarlijk een afdoende reden te noemen waarom u niet zou weten van deze heel gekende en zelfs beruchte verschijning van Al Bagdadi.

Over andere concrete incidenten in Mosul en omstreken die u ter voorbeeld worden voorgelegd in de periode dat Daesh in uw regio in opmars was, blijkt u ook niets te weten. Gevraagd of u Hay al Danadan kent, zegt u dat die wijk in Mosul ligt. Maar ook hier weet u niet of er ooit iets is gebeurd, hoewel er volgens de info ter beschikking van het CGVS (cf. kopie in uw administratieve dossier) 20 soennieten werden vermoord op 9 juni 2014 (CGVS 2, p. 13), toen u naar eigen zeggen nog in Mosul was. Wanneer u gevraagd wordt wat de gevangenis in Qala'a in Tal Afar u zegt, zegt u dat u weet dat er een gevangenis is, maar u niet weet of er iets is gebeurd of niet (CGVS 2, p. 13). Nochtans zijn er in die gevangenis, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, 50 soennieten vermoord op 15 juni 2014. Als soenniet, die beweert onderdrukt te zijn geweest door de Arabieren, is het vreemd dat u van dergelijk incidenten niets afweet.

Verder spreekt u zich doorheen uw verklaringen bij de Belgische asielinstanties flagrant tegen over een cruciaal element in uw asielrelaas, nl. het moment van uw vertrek uit Mosul. Bij het indienen van uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zei u dat u de laatste 15 à 16 jaar in Mosul woonde en Irak in de lente van 2015 had verlaten. U zei dat Daesh in juni 2014 Mosul binnenviel en u dan nog vier maanden thuis gebleven bent vooraleer u naar Turkije vertrok (u was er wel niet zo zeker van hoe lang u thuis bent gebleven voor u naar Turkije vertrok – u bleef dan naar eigen zeggen 7 maanden in Turkije (DVZ verklaring 10.11.2015, rubriek 10, 31 + CGVS vragenlijst 10.11.2015 vraag 3.5). Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaart u dat u vanuit Mosul via Syrië naar Turkije ging (het duurde vijf dagen om Turkije te bereiken), waar u zes-zeven maanden bleef vooraleer naar Europa verder te reizen. Als u gevraagd wordt wanneer u uit Mosul was vertrokken, zegt u eerst het niet te weten maar u geeft dan aan dat het drie à vier maanden na de inval van Daesh was, in september-oktober 2014, waarna u vijf dagen later al Turkije bereikte (CGVS 1 p. 10-11). Erop gewezen dat u op de DVZ had gezegd dat u in de lente van 2015 uit Irak vertrokken was, verklaart u dat niet meer te weten en dat u dat niet gezegd heeft. Nogmaals gevraagd naar deze tijdsindeling, verklaart u dat u niet weet wanneer u uit Irak vertrokken bent en dat u niet zeker weet hoe lang u in Turkije bleef (CGVS 1 p. 10-11). Tijdens het tweede gehoor verklaart u dat Daesh Mosul binnenviel in maand 6, en dat u in maand 9 (i.e. september) bedreigd werd waarop u dan kort nadien Mosul verliet en naar uw geboortestad Zummar ging (ook in de provincie Ninewa) (CGVS 2 p. 3-4). Later tijdens dit gehoor wordt u nogmaals gevraagd wanneer u dan uit Irak vertrokken bent, maar u zegt het zich niet te herinneren. U verklaart erbij dat alle data in uw paspoort staan en dat u geen antwoord kan geven op de vraag wanneer u uit Irak vertrokken bent – u wijst daarbij op uw beperkte onderwijsniveau en uw slechte geheugen. Als u dan gewezen wordt op uw eerdere verklaringen bij de DVZ en het eerste gehoor op het CGVS in verband met uw vertrek (uit Mosul), blijft u verklaren dat u zich data niet kan herinneren. Gezegd dat van u geen specifieke datum gevraagd wordt, maar wel de periode, verklaart u dat Daesh Mosul binnenviel in maand 6 (i.e. juni) en dat u dan nog minder dan een maand in de stad bleef omdat u bedreigd werd. Dan geconfronteerd met uw eerder verklaring dat u bedreigd werd in maand 9, blijft u erbij dat het in maand 6 was en u binnen de maand de stad verlaten heeft – u ontkent meermaals dat u daarvoor maand 9 had gezegd. U geeft dan nogmaals aan dat u in maand 6 uit Mosul vertrok, en zegt dan dat u in maand 8 van 2015 (augustus 2015) uit Irak zou zijn vertrokken. U geeft aan dat u in die periode daartussen in Zummar en het dorp Suheila verbleef (allebei in de provincie Ninewa) (CGVS 2 p. 5-6, p. 9). Welnu, op deze manier blijft u bijzonder vaag en tegenstrijdig over wanneer u vertrokken zou zijn uit Mosul en later uit Irak naar Turkije. Doorheen uw gehoren legt u ook afwijkende verklaringen af over een langdurig verblijf in Zummar en Suheila nadat u Mosul zou verlaten hebben. Dergelijke inconsistente verklaringen en uw onvermogen om enige duidelijkheid te verschaffen over uw

verblijfplaatsen, gecombineerd met de vaststellingen in uw paspoort in verband met uw over en weer reizen naar Turkije in de periode juni 2011-augustus 2015 via de grensovergang Ibrahim Khalil (...) maken dat uw verklaringen over uw verblijfplaatsen met een korrel zout dienen genomen te worden en doen het vermoeden rijzen dat u hieromtrent bewust mist spuit tegenover de Belgische asielinstanties.

Ook over waar u naartoe ging na uw vertrek uit Mosul, blijft u onduidelijk (cfr. hierboven). Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u dat u via een smokkelweg vanuit Mosul met de auto naar Tal Afar was gegaan, alvorens te voet verder te gaan naar de grens met Syrië en zo naar Turkije – dit traject zou u op vijf dagen tijd gedaan hebben (CGVS 1, p. 10-11). Tijdens uw tweede gehoor beweert u dan weer dat u Mosul verlaten heeft en via Sinjar en Syrië naar uw geboorteplaats Zummar (dus terug naar de provincie Ninewa in Irak) bent gegaan, en later naar het dorp Suheila, waar u nog maandenlang gebleven zou zijn alvorens naar Turkije te gaan in augustus 2015 (CGVS 2 p. 4, 9). Deze versies van uw vertrekroute uit en verblijf na Mosul zijn in se tegenstrijdig. Uit uw tweede gehoor blijkt overigens ook dat u weinig op de hoogte bent van de veiligheidssituatie in de stad Zummar, nochtans uw geboortedorp waar u verklaarde heen gevlucht te zijn vanuit Mosul. U weet dan wel te zeggen dat Zummar door Daesh werd aangevallen en ingenomen, maar wanneer dit was, weet u niet (CGVS 2 p. 9, 14). Volgens de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt dat Zummar begin augustus 2014 door Daesh werd aangevallen en ingenomen. Van iemand die beweert zich op dat moment nog in de provincie Ninewa te hebben bevonden en in diezelfde periode zelfs van Mosul naar Zummar gevlucht te zijn, is het vreemd dat hij over de plaats waar hij geboren is en van waar zijn ouders afkomstig zijn, niet kan zeggen wanneer het door Daesh – van wie hij naar eigen zeggen op de vlucht was – werd ingenomen.

Doorheen uw verklaringen haalt u op verschillende momenten aan dat u moeite heeft met het onthouden van data omdat u analfabeet bent en niet kan lezen of schrijven, en dat u een slecht geheugen heeft (CGVS 1, p. 4, 5; CGVS 2, p. 2, 4-5). Wat betreft uw beperkte geletterdheid kan erop gewezen worden dat u bij verschillende gelegenheden zelf spontaan specifieke data en tijdsinschattingen maakt – bijvoorbeeld: inval van Daesh Mosul in maand 6 van 2014 rond dag 10 of 15 (CGVS 1, p. 9), vertrek uit Turkije op 19 september 2015 (CGVS 1, p. 11), regime van Saddam Hussein in Irak gedurende ongeveer 30 jaar tot 2003 (CGVS 2, p. 17). Bovendien bent u ook in staat om digitale communicatiemiddelen te gebruiken zoals uw GSM, waarvan u het uur kan aflezen, en Facebook (CGVS 2, p. 4, 8). U kan ook documenten handtekenen (zie verschillende documenten in administratief dossier) en een schema maken op papier (CGVS 2, p. 3 + kladblad bij tweede gehoor). Aldus blijkt u toch over aanvaardbare cognitieve vaardigheden te beschikken om tijd en ruimte te schetsen. Hierop gelet kan uw verwijzen naar uw beperkte geletterdheid bezwaarlijk weerhouden worden ter verschoning van de in deze beslissing opgemerkte anomalieën en incoherenties. Wat betreft uw verwijzing naar uw slechte geheugen, dient erop gewezen te worden dat van iemand die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen zijn asielrelaas niet zonder tegenstrijdigheden of inconsistenties kan vertellen, verwacht kan worden dat hij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp zou inroepen om zijn problemen te staven, hetgeen in casu niet het geval is. Uw blote beweringen inzake geheugenproblemen kunnen aldus de beoordeling van de hierboven opgenoemde vaststellingen geenszins wijzigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Ninewa (meer bepaald Mosul) in Irak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is (nl. het feit dat u vreest vermoord te worden door Daesh gezien zij uw collega Gaib ook reeds hadden vermoord, (CGVS 1, p. 12), zoals reeds werd aangetoond in de initiële beslissing van het CGVS omtrent uw toekenning van uw subsidiair beschermingsstatuut). Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw recent verblijf in Mosul (provincie Ninewa) voor uw vertrek uit uw land Irak, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden

in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Irak.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt namelijk dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat die nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing zouden kunnen wijzigen. Uw originele identiteitskaart, uw originele woonstkaart, uw origineel nationaliteitsbewijs en uw origineel paspoort hebben immers louter betrekking op uw persoonsgegevens. Bovendien zijn deze identiteitsdocumenten uitgegeven in 2001, 2008, 2010, en 2011, waardoor zij geen sluitend bewijs vormen van uw gecontesteerde recente herkomst uit Ninewa (Mosul). De foto van uw Turkse medisch attest werd hierboven reeds besproken (zie supra)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete en pertinente vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

De Raad wijst verzoeker erop dat zijn algehele geloofwaardigheid in ernstige mate wordt ondermijnt door de vaststelling dat hij over een Iraaks paspoort beschikt niettegenstaande zijn duidelijke verklaring

tijdens zijn eerste gehoor op 9 februari 2016 dat hij nooit een paspoort heeft gehad en de vaststelling dat hij tussen 2011 en 2015 meerdere keren naar Turkije is gereisd in weerwil van zijn verklaring tijdens het eerste gehoor dat hij voor zijn vlucht uit het land altijd in Irak is gebleven. De argumentatie dat hij ook tijdens het eerste gehoor bedoelde dat het in het tijdperk van IS in Mosul zeer gevaarlijk was om een paspoort te tonen is louter *post factum* en niet bij machte afbreuk te doen aan de gedane vaststellingen. Verzoeker spreekt zich bovendien met een dergelijke verklaring tegen waar hij tevens in het verzoekschrift stelt dat hij zich foutief heeft laten adviseren door niet de waarheid te vertellen over het paspoort tijdens het eerste gehoor.

Daarnaast kan aan verzoekers vermeende verblijf in Mosul gedurende de laatste vijftien à zestien jaar voor zijn vlucht uit Irak geen geloof meer worden gehecht op basis van zijn bijzonder gebrekkige, incorrecte en op bepaalde punten tegenstrijdige verklaringen in verband met zijn verblijf in en vertrek uit Mosul. Verzoeker licht niet toe welke factoren die van aard zijn zijn beweerde verblijf in Mosul aan te tonen ten onrechte daarbij niet in rekening zouden zijn gebracht. Ook moet worden opgemerkt dat verzoekers scholingsniveau en beperkte interesse voor de politiek geen afbreuk kunnen doen aan de gedane vaststellingen. Zelfs van iemand met een beperkt scholingsniveau en weinig interesse voor de politiek mag worden verwacht dat deze concrete en duidelijke verklaringen afleggen van de gebeurtenissen en incidenten van de plaats waar hij beweert te hebben verbleven. Daarvoor is immers geen bepaalde scholingsgraad vereist noch enige interesse in de politiek.

De motivering dient als een geheel te worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich de bestreden beslissing kunnen schragen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft doen besluiten tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het voorgaande wordt er door verzoeker geen afbreuk gedaan aan de hoger weergegeven concrete vaststellingen van de bestreden beslissing die steun vinden in het administratief dossier en aldus door de Raad worden gehandhaafd.

In de mate dat verzoeker niet aannemelijk maakt tot kort voor zijn vertrek uit Irak daadwerkelijk in de stad Mosul gelegen in de provincie Ninewa te hebben verbleven, kunnen ook de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten niet worden aangenomen. Immers, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan zijn recent verblijf in Mosul voorafgaand aan zijn vertrek uit Irak, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker niet de minste toelichting verschaft bij, noch enig begin van bewijs bijbrengt van, de vermeende ontvoering van zijn zussen door IS, dient te worden vastgesteld dat het hier een element betreft dat door verzoeker in verband wordt gebracht met zijn ongeloofwaardig bevonden asielmotieven en om die reden niet dienstig wordt aangevoerd.

De Iraakse nationaliteit van verzoeker staat in dezen niet ter discussie. Hij maakt echter niet aannemelijk dat hij gedurende de laatste vijftien à zestien jaar voor zijn vertrek uit Irak in de stad Mosul gelegen in de provincie Ninewa heeft verbleven, noch afkomstig is uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Het is de taak van de asielzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Derhalve is verzoekers betoog met betrekking tot de veiligheids- en humanitaire situatie in Mosul, dan wel Irak in het algemeen, niet dienstig.

Gelet op wat voorafgaat kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besluiten tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/1/1, § 2, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF